

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-5739/2024-44

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda dr.sc. Ljiljani Matuško Antičić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, OIB 23727071299, zastupan po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Mihočević&Bajs d.o.o., Zagreb, Smičiklasova 18, protiv tuženika Maria Jankovića, iz Zagreba, Bednjanska ulica 8A, OIB 20032928273, zastupan po punomoćniku Jugoslavu Puran, odvjetniku, radi utvrđenja i isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 14. rujna 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja Denisa Bajsa, odvjetnika i punomoćnice tuženika Lucije Čurković, odvjetničke vježbenice, dana 29. listopada 2026. godine

p r e s u d i o j e:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Proglašavaju se nedopuštenima pljenidba i prijenos novčanih sredstava tužitelja ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, OIB 23727071299 u postupku izravne naplate temeljem zahtjeva za izravnu naplatu koji je tuženik Mario Janković iz Zagreba, Bednjanska ulica 8A, OIB 20032928273 kao ovrhovoditelj podnio Financijskoj agenciji dana 15.7.2024. godine protiv tužitelja ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, OIB 23727071299 kao ovršenika, a kojim se izvršava osnova za plaćanje – bjanko zadužnica izdana 13.2.2023. godine, potvrđena dana 13.2.2023. godine od strane vršitelja dužnosti javnog bilježnika Davora Dukata, Zagreb, Tratinska 79, pod brojem OV-418/2023.

II Nalaže se tuženiku Mariu Jankoviću iz Zagreba, Bednjanska ulica 8A, OIB 20032928273 isplatiti tužitelju ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, OIB 23727071299 iznos od 24.028,83 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana prijenosa zaplijenjenih sredstava 16.9.2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženiku Mariu Jankoviću iz Zagreba, Bednjanska ulica 8A, OIB 20032928273 naknaditi tužitelju ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, OIB 23727071299 parnični trošak zajedno sa zakonskom zateznom kamatom

tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana. "

II. Nalaže tužitelju ELGAM ENERGY d.o.o., Zagreb, Gorjanska ulica 1, naknaditi tuženiku Mariu Jankoviću iz Zagreba, Bednjanska ulica 8A, trošak parničnog postupka u iznosu od 3.187,50 EUR sa zateznom kamatom tekućom od 29. listopada 2026. godine do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za svako polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi za dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je Zaključkom ovog suda poslovni broj Ovr-2922/2024 od 12.9.2024. godine kao ovršenik upućen pokrenuti parnicu protiv tuženika kao ovrhovoditelja radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa novčanih sredstava zaplijenjenih u postupku izravne naplate novčane tražbine na temelju ovršne isprave iz razloga propisanih odredbom čl. 50. st. 1. toč. 7., 9. i 10. Ovršnog zakona (u nastavku: OZ). Navodi da je Izvidima kod Financijske agencije tužitelj dana 8.8.2024. godine obaviješten da je tuženik protiv njega dana 15.7.2024. godine pokrenuo postupak prisilne naplate temeljem bjanko zadužnice izdane 13.2.2023. godine, potvrđene dana 13.2.2023. godine od strane vršitelja dužnosti javnog bilježnika Davora Dukata, Zagreb, Tratinska 79, pod brojem OV-418/2023 i da je povodom zahtjeva tuženika tužitelju zaplijenjen iznos od 24.028,83 EUR, navedeni iznos prenesen je na račun tuženika dana 16.9.2024. godine. Tužitelj navodi da bjanko zadužnica temeljem koje je tuženik pokrenuo postupak prisilne naplate protiv tužitelja u odnosu na tuženika nema temelj u drugom pravnom poslu i da tužitelj tuženiku ne duguje ništa. Ističe nadalje da je tuženik istodobno podnio zahtjev za izravnu naplatu temeljem iste zadužnice protiv tužitelja i Gorana Gabelice, da zadužnicu tužitelj nikada nije izdao tuženiku jer za to nije bilo osnova, da u trenutku izdavanja zadužnice niti nakon toga tužitelj i tuženik nikada nisu bili u poslovnom niti drugom odnosu iz kojeg bi mogao proizaći dug tužitelja prema tuženiku. Tužitelj ističe da u trenutku pokretanja postupka prisilne naplate tužitelj nije bio dužnik niti je Goran Gabelica bio jamac platac jer ako nema glavnog dužnika, onda nema niti jamca, pa slijedom toga tužitelj i Goran Gabelica nisu mogli biti solidarni dužnici, a isključivi dužnik prema tuženiku je Goran Gabelica što je razvidno iz Sporazuma o obročnoj otplati od 4.4.2024. godine, sklopljenog između tuženika i Gorana Gabelice. Tužitelj navodi da nakon sklapanja Sporazuma tuženik je temeljem zadužnice OV-418/2023 pokrenuo predmetni postupak prisilne naplate duga iz čl. 2. st. 2. Sporazuma protiv tužitelja i Gorana Gabelice kao solidarnih dužnika iako je Sporazumom utvrđeno da je isključivi dužnik Goran Gabelica. Tužitelj predlaže usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troškova parničnog postupka.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava činjenične navode iz tužbe, navodi da su tuženik i Gorana Gabelica sklopili usmeni ugovor o zajmu iznosa od 30.000,00 EUR, da je Goran Gabelica prilikom sklapanja ugovora tvrdio da mu novac treba za njegovo trgovačko društvo - vođenje posla i da prilikom sklapanja ugovora kao sredstvo osiguranja da će tuženiku vratiti pozajmljeni iznos od 30.000,00 EUR, Goran Gabelica predao je tuženiku dvije bjanko zadužnice; jednu na iznos od 10.000,00 EUR, a drugu na iznos od 20.000,00 EUR, a na obje bjanko zadužnice tužitelj je naveden kao izdavatelj -dužnik, a Goran Gabelica kao jamac platac, što upućuje na točnost tvrdnji koje je Goran Gabelica iznio prilikom sklapanja ugovora. Nadalje ističe da tuženik ne zna niti ne može znati na koji način je Goran Gabelica došao u posjed predanih bjanko zadužnica, no svakako je bio zakoniti imatelj bjanko zadužnica što očigledno ne osporava niti tužitelj. Ističe kako prigovore koji se odnose na sam pravni posao koji je bio razlog izdavanja zadužnice kao sredstva osiguranja, tužitelj kao izdavatelj-dužnik po zadužnici može istaknuti samo vjerovniku kojem je on ustupio vrijednosni papir (zadužnicu), a to je u ovom slučaju Goran Gabelica, pa te prigovore tužitelj ne može isticati i kasnijim stjecateljima na koje je prenesena tražbina iz zadužnice, a to je tuženik (argument iz odredbe čl. 1157. st. 2. ZOO-a). Nadalje tuženik navodi kako tužitelj pogrešno navodi da je Sporazumom o obročnoj otplati utvrđeno da je isključivi dužnik Goran Gabelica te da predmetna zadužnica nema učinak u odnosu na tužitelja jer takve činjenice nisu u Sporazumu navedene, već je istim utvrđena dinamika otplate dugovanja koje je osigurano predmetnom bjanko zadužnicom, da u čl. 3. Sporazuma o obročnoj otplati navedeno je da u slučaju da Goran Gabelica zakasni sa plaćanjem dvije uzastopne rate, na naplatu dopijeva cjelokupan iznos duga, a Sporazum se stavlja izvan snage i ne proizvodi pravne učinke. Ističe da Goran Gabelica nije plaćao rate kako je utvrđeno Sporazumom, isti se smatra raskinut i ne proizvodi pravne učinke pa je tuženik radi namirenja svog potraživanja, imao pravo pokrenuti postupak izravne naplate putem Financijske agencije. Tuženik predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan te zahtjeva naknadu troškova postupka.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Zaključak poslovni broj Ovr-2922/2024-4 od 12.09.2024.g. (list 6-7 spisa), podatke iz Očevidnika redosljeda osnova plaćanje (list 8-10 spisa), Dopis o dostavi zadužnice na naplatu (list 11 spisa), bjanko zadužnicu (list 13-16 spisa), podatke o prijenosu sredstava (list 17-18 spisa), odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, odluke Županijskih sudova (list 19-22, list 46-49 spisa), Sporazum o obročnoj otplati od 04.04.2024.g. (list 23-24 spisa), elektroničku poštu (list 25-28, list 37-45 spisa), specifikaciju izvršenja osnove za plaćanje (list 29 spisa), ponudu od 18.07.2022.g., račun od 30.01.2023.g., Ugovor o izvođenju elektroinstalaterskih radova od 21.07.23.g., kartice konta (list 56-78 spisa), saslušani su zz-tužitelj, tuženik, svjedoci Goran Gabelica i Dražen Coha.

Sud je u dokaznom postupku ocjenjivao samo dokaze koji su relevantni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

Ocjenom provedenih dokaza kako svakog zasebno tako i u njihovoj međusobnoj povezanosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine broj " 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 155/23, 146/25, dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

4. Predmet ovog spora je proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim u postupku izravne naplate iz razloga propisanog čl. 50. stavak 1. točka 7., točka 9. i točka 10.

Ovršnog zakona, a kojom se izvršava osnova za plaćanje - bjanko zadužnice izdane 13.02.2023. godine.

5. Tužitelj u tijeku ovog postupka ostaje kod činjeničnih navoda iz tužbe, osporava navode iz odgovora na tužbu, sadržajno kao u podnesku od 17.02.2025. godine (list 53-55 spisa). Tužitelj u bitnom navodi da tužitelj i tuženik nisu bili u ugovornom odnosu niti u bilo kakvom drugom odnosu, da je tužitelj bio u poslovnom odnosu s trgovačkim društvom KARNEOL d.o.o., Krušljevec (Općina Sveti Ilija), da su tužitelj i društvo KARNEOL d.o.o. sklopili dana 21.7.2023. godine Ugovor o izvođenju elektroinstalaterskih radova broj: 2-EE-1/23 kojim se tužitelj kao izvođač obvezao društvu KARNEOL d.o.o. kao naručitelju izvesti elektroinstalaterske radove na izgradnji pogona za proizvodnju briketa, Bjelovar, Pakračka ulica b.b. 2, da je trgovačko društvo KARNEOL d.o.o. se za ugovorene radove obvezao tužitelju isplatiti iznos od 506.591,25 kn / 67.236,21 EUR, sukladno ponudi od 18.7.2022. godine i da je u vrijeme sklapanja navedenog ugovora zakonski zastupnik društva KARNEOL d.o.o. bio Marko Delić time da je tužitelj društvu KARNEOL d.o.o. kao sredstvo garancije za izvedene radove za vrijeme garantnog perioda izdao 2 zadužnice – jednu na 10.000,00 EUR i jednu na 20.000,00 EUR, a nakon što su radovi po ponudi izvedeni dogovoren je sastanak na kojem su tužitelj i KARNEOL d.o.o. trebali napraviti obračun izvedenih radova po kojem je trebao biti izdan račun. Navodi da je na sastanku s tužiteljem Marko Delić kao zakonski zastupnik društva KARNEOL d.o.o. izjavio da navedeno društvo nema sredstava za podmirenje iznosa iz ponude i da će tuženik koji je bio u poslovnom odnosu s Markom Delićem istome posuditi novac kojim će društvo KARNEOL d.o.o. isplatiti dio duga prema tužitelju, dok će preostali dio duga biti podmiren nakon što društvu KARNEOL d.o.o. budu odobrena sredstva iz europskih fondova. Navodi da je tužitelj u cijelosti ispunio svoju ugovornu obvezu prema društvu KARNEOL d.o.o., dok društvo KARNEOL d.o.o. nije ispunilo svoju ugovornu obvezu niti je tužitelju vratilo zadužnice iako su radovi izvedeni u skladu s pravilima struke pa nije bilo osnove za njihovo zadržavanje. Tužitelj ističe da je tuženik u posjedu zadužnica se našao bez znanja i odobrenja tužitelja, što provedenu ovrhu u odnosu na tužitelja čini nedopuštenom u cijelosti. Navodi da tužitelj može isticati prigovore iz pravnog posla imajući u vidu odredbu čl. 1157. st. 3. Zakona o obveznim odnosima.

6. Zaključkom ovog suda poslovni broj Ovr-2922/2024-4 od 12. rujna 2024. godine tužitelj je upućen pokrenuti parnicu iz razloga propisanog čl. 50. stavak 1. točka 7., točka 9. i točka 10. Ovršnog zakona.

Odredba čl. 50. stavak 1. točka 7. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 73/17, 131/20 i 114/22, dalje OZ) propisuje da ovršenik ovlašten je izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, točkom 9. propisano je ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave, dočim je točkom 10. čl. 50. stavak 1. OZ-a propisano da je žalba dopuštena ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe

odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

7. Nije sporno da je tužitelj izdao bjanko zadužnicu na iznos od 20.000,00 EUR koja je predmet ovog spora te da je jamac platac Goran Gabelica (list 13-14 spisa) i da je tužnik podnio Zahtjev za izravnu naplatu na novčanim sredstvima ovdje tužitelja temeljem bjanko zadužnice dana 08.08.2024. godine (list 8-11 spisa).

Između stranaka nije sporno da su tužitelju zaplijenjena sredstva u visini iznosa od 20.265,45 s osnova glavnice i iznos od 3.763,38 EUR s osnova zateznih kamata (list 29 spisa).

8. Sud je na okolnost činjeničnih navoda tužbe i navoda tuženika saslušao svjedoke, zz-tužitelja i tuženika.

Svjedok Goran Gabelica u svom iskazu navodi da je zaposlenik kod tužitelja, radi na radnom mjestu voditelja projekata, da su oni kao trgovačko društvo (tužitelj) sklopili Ugovor s trgovačkim društvom KARNEOL d.o.o. Krušljevec radi izvođenja radova te se predane dvije zadužnice Karneol d.o.o. Krušljevec. Navodi da nikada nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom niti je od njega pozajmljivao novac, da nakon što su predane zadužnice FINA-i radi naplate zz tužitelja Vanja Vlatković bila je ljuta i on je morao na neki način sanirati ovu štetu naplate pa je sklopio Sporazum o obročnoj otplati s tuženikom. Nadalje, navodi da ih je tvrtka KARNEOL d.o.o. Krušljevec oštetila za cca 70.000 EUR, da je on bio voditelj projekta pa se tražilo od njega da riješi ovu naplatu po zadužnici od strane tuženika. Nadalje iskazuje da je on osobno predao ove sporne zadužnice trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec radi osiguranja tražbine. Pojašnjava da je tužitelj izvodio radove za KARNEOL d.o.o. Krušljevec i da u sklopu tih radova se trebao izgraditi pogon za brikete koji je i izgrađen, međutim tijekom izvođenja radova obavljen je razgovor s gospodinom Sabljom direktorom MOZAIK d.o.o. Bjelovar, koji je bio investitor izgradnje ovog pogona kojeg su oni kao tvrtka gradili te je gospodin Sabljo izvijestio tužitelja da on traži iz Fondova EU novac za ovu investiciju, da ovaj sustav za pelete odnosno brikete isporučuje njemu Janković i Delić koji su zaposlenici u tvrtki KARNEOL d.o.o. Krušljevec pa je tužitelj iz tih razloga uputio Ponudu KARNEOL d.o.o. Krušljevec i sklopili su ugovor s njima. Nadalje iskazuje da je tužitelj izvršio radove i došlo je vrijeme za plaćanje, oni su imali sastanak u mjestu Bolč na kojem su bili prisutni on, gospodin Delić i gospodin Janković u ime KARNEOL d.o.o. Krušljevec te gospodin Sabljo u ime MOZAIK d.o.o. i dogovarali su plaćanje izvedenih radova pa je KARNEOL d.o.o. Krušljevec se obvezao platiti dio novca, a ostatak novca će biti plaćen iz Fondova EU. Pojašnjava da je Delić u ime KARNEOL d.o.o. Krušljevec rekao na ovom sastanku u Bolču da on nema novaca na računu tvrtke da plati tužitelju dio izvedenih radova pa je tuženik rekao da će mu on dati novac kako bi se podmirili troškovi izvođenja radova. Navodi da je predao dvije bjanko zadužnice koje su izdane radi eventualnih nedostataka radova u garancijskom roku. Svjedok ističe da se trgovačko društvo MOZAIK d.o.o. obvezalo platiti ostatak navedenih sredstava kada dobije novce iz Fonda EU time da će taj novac uplatiti na račun KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a oni će onda isplatiti ostatak novca na račun tužitelja. Ističe kako tužitelj i tuženik nisu bili u poslovnom odnosu tj. tužitelj s tuženikom kao fizičkom osobom, da su zadužnice predane društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a ne tuženiku kao fizičkoj osobi, nije mu poznato kako je tuženik došao u posjed ovih zadužnica. Svjedok iskazuje da je morao sklopiti Sporazum o obročnoj otplati s tuženikom kako

bi se odblokirao račun tužitelja jer puštanjem zadužnice na naplatu račun tužitelju je blokiran račun, a nakon što je on potpisao Sporazum s tuženikom, tuženik je djelomično povukao zadužnice tj. za iznos cca 20.000 EUR. Nakon što se svjedoku predočava Ugovor o izvođenju radova (list 73-76 spisa) navodi da je to Ugovor koje je tužitelj potpisao kao izvođač radova time da je on upoznao tuženika tijekom izvođenja radova u ovom razdoblju od 07. mjeseca 2022. do 01. mjeseca 2023. Nadalje navodi da je izdao zadužnice kao jamac platac jer je bio voditelj radova, da nikada nije primio 30.000 EUR od tuženika niti je potvrdio primitak novca potpisom Sporazuma, bio je prisiljen potpisati taj Sporazum zbog tužitelja kao što je prethodno rekao. Navodi da su zadužnice predane u siječnju 2023. godine kada su završili posao, a sastanak u Bolču bio je isto tako u mjesecu siječnju 2023. godine.

Svjedok Dražen Coha, zaposlenik tužitelja, iskazuje da mu nije ništa poznato o izdavanju zadužnice od strane tužitelja bilo kojem subjektu, a isto tako mu nije poznato ništa o sklapanju Ugovora o zajmu između tuženika i Gorana Gabelice, tuženika nikada nije upoznao. Navodi da je čuo za trgovačko društvo KARNEOL d.o.o. Bjelovar, ali ne zna ništa posebno o njima, nije upoznat da bi tužitelj poslovno surađivao sa KARNEOL d.o.o. Bjelovar. Svjedok iskazuje da je uobičajeno kod izvođenja radova da se izdavaju zadužnice kao jamstvo za obavljene radove. Iskazu saslušanih svjedoka sud je poklonio vjeru su isti iznijet logično i uvjerljivo.

ZZ tužitelja Vanja Vlatković iskazuje da prema njezinim saznanjima Ugovor s KARNEOL d.o.o. Krušljevec sklopljen je po preporuci gospodina Sablje, time da je ugovor sklopljen u srpnja 2022. godine, a ne 2023. godine, kako piše u ugovoru, bio je tip feler prilikom pisanja godine sklapanja ugovora. Navodi nakon što su dovršili radove oni su izdali fakturu za plaćanje KARNEOL d.o.o. Krušljevec i predali su dvije zadužnice radi otklanjanja eventualnih nedostataka u garancijskom roku, a ona je doznala za tuženika tek kada je predao zadužnice na naplatu FINA-i. Iskazuje da je gospodin Gabelica bio jamac platac jer je sklopljen ugovor s KARNEOL d.o.o. Krušljevec prema preporuci gospodina Sablja, ali i gospodina Gabelice koji je kontaktirao Sablja i koji je bio voditelj projekta pa je smatrala da i on treba garantirati za izvedene radove. U odnosu na izvedene radove navodi da imaju račune i za utrošeni materijal i izvedene radove te da tužitelj nikada nije bio u nikakvom poslovnom odnosu s tuženikom, predali su zadužnice KARNEOL d.o.o. Krušljevec, ne zna točno kojoj osobi je Gabelica predao zadužnice u ruke, ali uvijek imaju zapisnik o primopredaji zadužnica. Navodi da sankcija prema Gabelici je zahtjev da naknadi štetu tužitelju, a nije joj poznato kako su zadužnice završite u posjedu tuženika niti da bi joj je poznato da bi Gabelica pozajmio novce od tuženika. Navodi da je zadužnicama blokiran račun tužitelja pa je tražila od Gabelice da sklopi Sporazum s tuženikom. Nadalje ističe da su izdane 2 zadužnice na 10.000 EUR i na 20.000 EUR, zadužnice su puštene na naplatu na Veliki Petak i ona je dopustila naplatu za ovih 10.000 EUR i rekla Gabelici da mora riješiti ostatak od 20.000 EUR naprosto da bi odblokirala firmu jer da su ostali u blokadi ne bi se mogli riješiti sve naplate dobavljača, a o firmi ovisi dosta zaposlenika i obitelji. Iskazuje da nisu podnijeli kaznenu prijavu protiv Delića niti su pokrenuli parnicu radi vraćanja zadužnice. Iskazu saslušane zz-tužitelja sud je poklonio vjeru jer je isti iznijet logično i uvjerljivo.

Tuženik u svom iskazu navodi da je pozajmio na ruke Goranu Gabelica iznos od 30.000 EUR, da je tražio da mu preda zadužnicu osobno i od njegove tvrtke ovdje tužitelja jer se Gabelica predstavljao kao direktor tvrtke i da on istu vodi. Navodi da je

upoznao Gabelicu preko Ivana Sablja, jedno 3 mjeseca prije davanje pozajmice i izdavanja zadužnica time da je 30.000 EUR odmah predao na ruke a predaji je bio prisutan Marko Delić, a potom mu je Gabelica predao zadužnicu, nisu sklopili Ugovor o zajmu jer mu je bilo dovoljno da je dobio zadužnice kao osiguranje. Nadalje navodi da je bio u poslovnom odnosu s Ivanom Sabljom pa je tako upoznao Gabelicu, nije posebno provjeravao je li Gabelica direktor tužitelja, nije niti provjerio tko je potpisao kao ovlaštena osoba zadužnicu u ime tužitelja, da mu je Sabljo rekao da pozajmi novac Gabelici, ali mu je rekao i da se osigura. Tuženik iskazuje da je novac predao Gabelici na ruke na dan predaje zadužnica, sjeća se da je to bilo 2023. negdje u zimskom periodu i dogovoreno je da mu novac vrati tijekom godine dana, da mu Gabelica nije vrati novac pa se obratio odvjetniku Jugoslavu Puran iz Bjelovara, rekao mu je da ima zadužnice, a potom je odvjetnik poslao zadužnicu za naplatu. Navodi da se ne sjeća u kojem apoenima je predao 30.000 EUR, nije sklopio Ugovor o zajmu niti je podnio tužbu protiv Gabelice za povrat novca, a na daljnji upit zašto je onda sklopljen Sporazum navodi da mu je Gabelica obećavao vratiti novac, a kako nije vratio novac onda su sklopiti Sporazum time da je dogovor bio da će on povući zadužnice s naplate koje je i povukao ali kako mu opet nije vraćao novac, onda je poslao zadužnice radi naplate i naplatio se po zadužnici, dijelom od tužitelja a dijelom od Gabelice. Navodi da je on poslovan čovjek, osnivač je trgovačkog društva ATLAS d.o.o. Vrbovec, da je bio u poslovnom odnosu s trgovačkim društvom KARNEOL d.o.o. Krušljevec kojeg je društva direktor Marko Delić tako da je kupovao trupce od njih.

Iskazu saslušanog tuženika sud nije poklonio vjeru jer isti je u suprotnosti s iskazima saslušanih svjedoka i zz-tužitelja.

9. U tijeku postupka tužitelj navodi da tuženik nije bio ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave protiv tužitelja odnosno ispunjenje tražbine tuženika je zabranjeno u opsegu u kojem je to zatražio i ishodio iz razloga jer tužitelj nikada nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom.

10. Sud je ocijenio kao neosnovane navode tužitelja u smislu da tuženik kao ovrhovoditelj na temelju bjanko zadužnica nije ovlašten tražiti ovrhu protiv tužitelja i da bi ispunjenje tražbine bilo zabranjeno jer tužitelj i tuženik nisu bili u poslovnom odnosu.

11. U tijeku ovog postupka u bitnom je utvrđeno da je Goran Gabelica predao dvije bjanko zadužnice trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a predane su dvije zadužnice radi otklanjanja eventualnih nedostataka u garancijskom roku kako bi se trgovačko društvo KARNEOL d.o.o. moglo naplatiti u svezi eventualnih nedostataka (iskaz Gorana Gabelice i zz tužitelja).

Nije sporno da je tuženik podnio Zahtjev za izravnu naplatu iznosa od 20.000,00 EUR na temelju ovršne isprave - zadužnice.

12. Odredba čl. 215. stavak 1. OZ-a propisano je da dužnik može privatnom ispravom potvrđenom kod javnog bilježnika dati suglasnost da se radi naplate tražbine čiji će iznos biti naknadno upisan u ispravi zaplijene svi njegovi računi kod banaka te da se novčana sredstva s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno s računa isplate vjerovniku koji je određen u ispravi ili koji će naknadno biti u nju upisan (bjanko zadužnica). Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i, nakon što u nju bude upisan iznos tražbine i podaci o vjerovniku, ima učinak pravomoćnoga

rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja, stavak 2. propisuje da ispravu iz stavka 1. ovoga članka s naknadno upisanim iznosom tražbine i podacima o vjerovniku Agenciji s učincima dostave pravomoćnoga sudskog rješenja o ovrsi, dostavlja vjerovnik izravno, preporučenom poštanskom pošiljkom s povratnicom neposrednom dostavom ili preko javnog bilježnika. Dostavom te isprave zapljenjuje se tražbina po računu i prenosi se na vjerovnika dočim stavak 3. čl. 215. OZ-a propisuje da odredbe članka 214. stavaka 2. te 4. do 8. ovoga Zakona primjenjuju se na odgovarajući način i na bjanko zadužnicu.

Članak 214. stavak 2. OZ-a propisuje da na ispravi iz stavka 1. ovoga članka ili u dodatnim ispravama uz tu ispravu, istodobno kad i dužnik ili naknadno, obvezu prema vjerovniku mogu preuzeti i druge osobe u svojstvu jamaca plateca, i to davanjem pisane izjave koja je po svojem sadržaju i obliku ista s izjavom dužnika, stavak 4. propisuje da vjerovnik može svoja prava iz isprave iz stavka 1. ovoga članka prenositi ispravom na kojoj je javno ovjeren njegov potpis na druge osobe, koje u tom slučaju stječu prava koja je po toj ispravi imao vjerovnik, stavak 5. propisuje da na temelju isprava iz stavaka 1. i 2. ovoga članka vjerovnik može po svom izboru zahtijevati na način propisan u stavku 3. ovoga članka od Agencije naplatu svoje tražbine od dužnika ili jamaca plateca, ili i od dužnika i jamaca plateca dočim stavak 7. propisuje da isprave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka imaju svojstvo ovršnih isprava na temelju kojih se može tražiti ovrha protiv dužnika ili jamaca plateca na drugim predmetima ovrhe.

Člankom 1. Pravilnika o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu ("Narodne novine" broj 115/12, 127/14 i 82/17) propisano je da zahtjev za izravnu naplatu podnosi se u pisanom obliku na propisanom obrascu, popunjen jasno i čitko rukom ili mehaničkim sredstvom pisanja. Na zahtjevu se ne smije ništa brisati ili precrtavati. Člankom 3. citiranog Pravilnika propisano je da obrazac treba sadržavati: naziv »zahtjev za izravnu naplatu«; podatke o ovrhovoditelju/podnositelju zahtjeva: ime i prezime/naziv/tvrtka, adresa/sjedište, osobni identifikacijski broj (OIB) i podatke o punomoćniku, ako ga ima: ime i prezime, adresa; podatke o ovršeniku: ime i prezime/naziv/tvrtka, adresa/sjedište, osobni identifikacijski broj (OIB); podatak o računu specifične namjene; podatke o vrsti/nazivu ovršne isprave, izdavatelju, poslovnom broju, nadnevku donošenja, nadnevku ovršnosti; naznaku zahtjeva li se naplata tražbine u cijelosti ili djelomično; podatke o računu ovrhovoditelja, SWIFT, IBAN, poziv na broj; zahtjev za naplatu zateznih kamata, uz naznaku zahtjeva li se naplata zateznih kamata u cijelosti ili djelomično; naznaku je li osnova za plaćanje dostavljena radi naplate na teret više solidarnih ovršenika; izjavu ovrhovoditelja/podnositelja pod kaznenom i materijalnom odgovornošću da su podaci uneseni u zahtjev istiniti; potpis ovrhovoditelja/podnositelja/punomoćnika, pečat, nadnevak i mjesto.

Imajući u vidu citirane odredbe Ovršnog zakona i Pravilnika o obliku i sadržaju zahtjeva za izravnu naplatu sud je ocijenio kao irelevantne navode tužitelja da tuženik nije bio ovlašten pokrenuti ovrhu na temelju bjanko zadužnice samo iz razloga jer tužitelj nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom već s trgovačkim društvom KARNEOL d.o.o. Krušljevec (čl. 50. stavak 1. točka 7. OZ-a).

Iz iskaza zz-tužitelja i Gorana Gabelice jasno i nedvosmisleno proizlazi da je Goran Gabelica predao dvije bjanko zadužnice trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec na iznos od 10.000,00 EUR i 20.000,00 EUR radi otklanjanja eventualnih nedostataka nakon što je tužitelj izvršio radove prema Ponudi od 18.07.2022. godine i Ugovoru o izvođenju elektroinstalaterskih radova (list 56-76 spisa).

Nadalje iz iskaza svjedoka Gorana Gabelice proizlazi da je ovdje tuženik obvezao se uplatiti novac na račun trgovačkog društva KARNEOL d.o.o. Krušljevec kako bi se platili izvedeni radovi prema Ugovoru o izvođenju elektroinstalaterskih radova, da je svjedok Goran Gabelica bio na sastanku u društvu tuženika direktora trgovačkog društva KARNEOL d.o.o. Krušljevec i direktorom investitora kada su dogovarali plaćanje izvedenih radova. Uvidom u Bjanko zadužnicu koju prema iskazu svjedoka Gorana Gabelice je predao trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec naveden je ovdje tužitelj kao dužnik, a Goran Gabelica je bjanko zadužnicu potpisao kao jamac plataca. Tužitelj u tijeku ovog postupka ne osporava vjerodostojnost potpisa zz-tužitelja koji se nalazi na bjanko zadužnici.

13. Kako je točkom 7. stavak 1. članka 50. OZ-a propisano da ovršenik ovlašten je izjaviti žalbu protiv rješenja o ovrsi ako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno ako nije ovlašten na temelju nje tražiti ovrhu protiv ovršenika, te kako je utvrđeno da je Mario Janković tj. njegov punomoćnik Jugoslav Puran, iz Bjelovara uputio Zahtjev za izravnu naplatu temeljem navedene bjanko zadužnice, a pri tome tužitelj ne dokazuje da je ovdje tuženik Mario Janković stekao bjanko zadužnicu prijevarom ili na neki drugi nedopušten način u posjed to je sud utvrdio da nije ispunjen razlog iz točke 7. stavka 1. članka 50. OZ-a.

14. U odnosu na okolnost utvrđivanja spornih činjenica – predaje bjanko zadužnice, sklapanja pravnih poslova o izvođenju elektroinstalaterskih radova i sklapanja Sporazuma o obročnoj otplati duga sud je u bitnom utvrdio:

- da je tužitelj kao izvođač radova sklopio s trgovačkim društvom KARNEOL d.o.o. Krušljevec kao naručiteljem radova Ugovor o izvođenju elektroinstalaterskih radova broj 2-EE-1/23 dana 21.07.2023.g. i da su radovi izvedeni, čl. 12. citiranog Ugovora ugovoreno je da izvođač daje za preuzete radove garanciju od dvije (2) godine, a čl. 13. ugovoreno je da je izvođač odgovoran za svu opremu i materijale na gradilištu (list 56-78 spisa),
- da je MOZAIK d.o.o. Bjelovar bio investitor izgradnje ovog pogona kojeg je tužitelj gradio (iskaz svjedoka Gorana Gabelice, nesporno između stranaka),
- da je tužitelj izvodio elektroinstalacijske radove radi spajanje strojeva za proizvodnju briketa, a koje strojeve su trebali isporučiti Janković i Delić koji su bili zaposleni u trgovačkom društvu KARNEOL d.d. Krušljevec (iskaz svjedoka Gorana Gabelice),
- da je Goran Gabelica bio voditelj projekta i da je on osobno predao sporne zadužnice trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. radi osiguranja tražbine (iskaz svjedoka Gorana Gabelice i zz-tužitelja Vanje Vlatković),
- da je uobičajeno kod izvođenja radova da se izdavaju zadužnice kao jamstvo za obavljene radove (iskaz svjedoka Gorana Gabelice i Dražena Cohe),
- da tužitelj i tuženik nisu bili u poslovnom odnosu tj. tužitelj s tuženikom kao fizičkom osobom i da su dvije bjanko zadužnice predane trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a ne tuženiku kao fizičkoj osobi (iskaz svjedoka Gorana Gabelice),
- da je Goran Gabelica bio jamac plataca jer je sklopljen ugovor s KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a Goran Gabelica je bio voditelj projekta pa se smatralo da i on treba garantirati za izvedene radove (iskaz zz-tužitelja),
- da je zadužnicama blokiran račun tužitelja pa je zz-tužitelja zahtjevala od Gorana Gabelice da sklopi Sporazum o obročnoj otplati s tuženikom time da

su izdane dvije (2) bjanko zadužnice i to na 10.000 EUR i na 20.000 EUR, zadužnice su puštene na naplatu na Veliki Petak, tužitelj je dopustio naplatu za 10.000 EUR i rečeno je Goranu Gabelici da mora riješiti ostatak od 20.000 EUR (iskaz zz-tužitelja),

- da je Goran Gabelica sklopio s Mariom Jankovićem, tuženikom, Sporazum o obročnoj otplati (nema navedenog dana sklapanja Sporazuma, digitalno se potpisao u ime tuženika dana 24.04.2024.g. Jugoslav Puran) a kojim je Sporazumom utvrđeno da je Goran Gabelica u obvezi podmiriti 30.000,00 EUR tuženiku (list 23-24 spisa), a koji Sporazum je sklopljen kako bi ovdje tuženik vratio bjanko zadužnice tužitelju (elektronička pošta – list 37-45 spisa, iskaz zz-tužitelja i svjedoka Gorana Gabelice),
- svjedok Goran Gabelica tvrdi nikada nije primio 30.000 EUR od tuženika niti je potvrdio primitak novca potpisom Sporazuma već je bio prisiljen potpisati taj Sporazum zbog tužitelja, time da je zadužnice predao u mjesecu siječnju 2023. godine kada su završili posao. Uvidom u Sporazum o obročnoj otplati sud je utvrdio da Goran Gabelica nije vlastoručno potpisao Sporazum već je isti potpisao punomoćnik Gorana Gabelice odvjetnik Semian Mejak Puharić, iz Zagreba (Goran Gabelica u iskazu ne pojašnjava iz kojih razloga je potpisao Sporazum o obročnoj otplati njegov punomoćnik a ne on osobno).

15. U tijeku ovog postupka kako je prethodno navedeno tužitelj ističe da nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom i da je jedini obveznik plaćanja Goran Gabelica koji je sklopio Sporazum o obročnoj otplati s Mariom Jankovićem, a na kojem se ne navodi dan sklapanja Sporazuma o obročnoj otplati. Tužitelj tvrdi da nije dužnik niti solidarni jamac prema Sporazumu o obročnoj otplati pa tuženik nije mogao zahtijevati naplatu po bjanko zadužnici.

Sud je ocijenio navode tužitelja kao neosnovane u dijelu u kojem navodi da tužitelj nije dužnik. Uvidom u citirani Sporazum o obročnoj otplati stranke su čl. 1. sporazumno utvrdile da je Goran Gabelica predao bjanko zadužnice kao osiguranje plaćanja iznosa od 30.000,00 EUR a koje je izdao ovdje tužitelj i koje je supotpisao Goran Gabelica u svojstvu jamca te je utvrđeno da je ovdje tuženik podnio Zahtjev na izravnu naplatu temeljem obje bjanko zadužnice. Nadalje Goran Gabelica se obvezao vratiti tuženiku iznos od 30.000,00 EUR time da se obvezuje dati uputu ovdje tužitelju da zatraži od FINA-e postupanje i prijenos sredstava u iznosu od 10.000,00 EUR na račun vjerovnika ovdje tuženika, dočim se iznos od 20.000,00 EUR Goran Gabelica obvezao vratiti u pet jednakih mjesečnih rata po 4.300,00 EUR. Iz iskaza zz-tužitelja jasno i nedvosmisleno proizlazi da je naplaćen iznos od 10.000,00 EUR i da tužitelj nije tražio povrat navedenih sredstva od 10.000,00 EUR već su pristali platiti navedeni iznos tuženiku, navodno kako bi odblokirali svoj račun a koje činjenice u smislu da je plaćen iznos tuženiku samo iz razloga kako bi odblokirali račun tužitelja nisu dokazali. Da je tužitelj zahtijevao sklapanje Sporazuma kako bi mu bila vraćena bjanko zadužnica vidljivo je i iz elektroničke pošte koja prileži u spisu na listu 37-42, pa ovaj sud zaključuje da Goran Gabelica nije pozajmio novac od tuženika kako to on tvrdi u svom iskazu već je Sporazum sklopljen radi povrata bjanko zadužnice.

Za ovaj sud nije životno logično da bi tužitelj pristao platiti 10.000,00 EUR kako tvrdi da bi odblokirao račun, a da pri tome ne zahtijeva od Gabelice Gorana povrat navedenog iznosa ako je isti bio privatno dužan ovdje tuženiku prema Sporazumu o obročnoj otplati.

16. Tužitelj na kojem je teret dokaza (čl.221.a. ZPP-a) u tijeku ovog postupka nije dostavio dokaz da bi tražbina tuženika prestala prije naplate po bjanko zadužnici koja je predmet ovog spora. Slijedom navedenog sud je ocijenio da nisu isunjeni razlozi iz točke 9. stavak 1. čl. 50. OZ-a.

Točkom 10. čl. 50. stavak 1. OZ-a propisano da je žalba dopuštena ako je ispunjenje tražbine, makar i na određeno vrijeme, odgođeno, zabranjeno, izmijenjeno ili na drugi način onemogućeno zbog činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojega potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

Tužitelj tijekom ovog postupka nije dokazao da bi bio ispunjen razlog iz točke 10. stavak 1. čl. 50. OZ-a.

17. Tužitelj u tijeku ovog postupak ističe da nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom i da mu nije poznato kako je tuženik stekao u posjed bjanko zadužnicu. Tvrdi da nije dužnik niti solidarni jamac pa da tuženik nije bio ovlašten podnijeti Zahtjev za izravnu napaltu.

U odnosu na podnošenje Zahtjeva za izravnu naplatu temeljem ovršne isprave, u ovom konkrentom slučaju bjanko zadužnice koju je izdao tužitelj sud ističe da prilikom podnošenja zadužnice na izravnu naplatu kao ovršne isprave, ovrhovoditelj, ovdje tuženik, nije trebao dokazivati da zadužnica ima osnovu u pravnom poslu kojeg osigurava odnosno zadužnica ne treba sadržavati naznaku posla kojeg osigurava niti pravni posao čiji je zadužnica instrument osiguranja.

18. Tužitelj tvrdi da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju kao ovršeniku i da nije bio u poslovnom odnosu s tužiteljem, pa kako ne postoji tražbina ovrhovoditelja (ovdje tuženik) iz pravnoga posla radi osiguranja koje tražbine je zadužnica izdana to tužitelj tvrdi da je ovrha nedopuštena.

Sud je stajališta kako je u ovoj pravnoj stvari imajući u vidu navode tužitelja o poslovnom odnosu prvenstveno bitna činjenica predaje bjanko zadužnica.

Sud je prihvatio kao istinite navode iz iskaza svjedoka i zz-tužitelja da je Goran Gabelica predao bjanko zadužnice trgovačkom društvu KARNEOL d.o.o. Krušljevec a što jasno i nedvosmisleno proizlazi iz njihovog iskaza, sve u svrhu naplate i otklanjanja eventualnih nedostataka u radovima tijekom garancijskog roka od dvije (2) godine.

19. Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj Rev 598/2023-2 od 21. studenoga 2023., odgovarajući na pitanja:

- „Može li se s uspjehom osporavati dopuštenost izravne naplate po zadužnici i izvan sadržaja zadužnice i činjenica navedenih u zadužnici, a uzevši u obzir da zadužnica ima svojstvo javne isprave u smislu članka 230. Zakona o parničnom postupku?“ i

- „Može li tužitelj s uspjehom osporavati naplatu tuženika na temelju bjanko zadužnice kao apstraktnog pravnog posla ističući prigovore iz osnovnog pravnog posla?“, navodi:

„Stroga formalnost zadužnice proizlazi iz obveze da se ona mora sastaviti u obliku pisane i solemnizirane isprave te mora biti sastavljena i popunjena sukladno

podzakonskim aktima o zadužnici, odnosno Pravilniku o obliku i sadržaju zadužnice ("Narodne novine", broj 115/12) i Pravilniku o obliku i sadržaju bjanko zadužnice ("Narodne novine", broj 115/12). Zadužnica je prema tome privatna isprava potvrđena kod javnog bilježnika i samostalni pravni posao koji prati neki glavni pravni posao sa svrhom pojačanja i/ili osiguranja novčane obveze iz tog drugog glavnog ugovornog odnosa, a isto tako i autonoman akt dužnika koji ima sve elemente jednostranog pravnog posla.

Glavna karakteristika vrijednosnog papira, pa tako i same zadužnice je apstraktnost ugovorne obveze izdavatelja tj. vjerovnik može tražiti ispunjenje obveze iz tog papira, odnosno zadužnice, a izdavatelj ima mogućnost ograničenih prigovora iz čl. 1157. ZOO-a, s obzirom na to da OZ ne propisuje posebno prigovore koje izdavatelj zadužnice može istaknuti protiv zahtjeva vjerovnika za ispunjenje obveze iz zadužnice. To su prigovori koji se tiču izdavanja zadužnice, kao što je krivotvorenje, zatim prigovore koji proizlaze sadržaja zadužnice, kao što su rokovi ili uvjeti te prigovore koje ima prema samom izdavatelju zadužnice, kao što su prigovor prijeboja, nedostatak zakonom propisanog postupka za stjecanje zadužnice i odsutnost ovlaštenja. Prigovore koji se odnose na sami pravni posao koji je bio razlog izdavanja zadužnice kao sredstava osiguranja dužnik može istaći samo vjerovniku kojemu je on ustupio zadužnicu, ali ne i kasnijem njezinom stjecatelju na kojeg je prenesena tražbina iz zadužnice.

Naime, prema čl. 1157. st. 2. ZOO-a izdavatelj može protiv zahtjeva imatelja kojemu je on ustupio vrijednosni papir istaći nedostatke pravnog posla na temelju kojega je prijenos izvršen, ali te nedostatke ne može istaknuti protiv zahtjeva nekoga potonjeg imatelja (osim u slučaju normiranog čl. 1157. st. 3. ZOO).

Sa stajališta mogućih prigovora kojima se izdavatelj vrijednosnog papira može suprotstaviti zahtjevu za ispunjenje obveze iz vrijednosnog papira, tražbina iz vrijednosnog papira postaje apstraktna u trenutku kada prvi imatelj prenese tražbinu iz vrijednosnog papira trećoj savjesnoj osobi. To proizlazi iz završnog dijela st. 2. čl. 1157. ZOO-a prema kojem prigovore iz temeljnog pravnog posla „ne može istaknuti protiv zahtjeva nekoga potonjeg imatelja“.

20. U ovoj pravnoj stvari sud je utvrdio da je tužitelj izdao dvije bjanko zadužnice KARNEOL d.o.o. Krušljevec iz iskaza svjedoka Gorana Gabelice i zz-tužitelja Vanje Vlatković, a koje su potom prenesene na tuženika. Daljnji prijenos zadužnice s prvog imatelja na potonjeg stjecatelja ovdje tuženika onemogućava isticanje prigovora iz osnovnog posla budući da tuženika kao potonjeg stjecatelja zadužnice „štiti“ načelo apstraktnosti obveze iz zadužnice. Budući da prema utvrđenom činjeničnom stanju je došlo do prijenosa zadužnice na tuženika kao daljnjeg stjecatelja, to u konkretnoj situaciji ne postoji ovlaštenje tužitelja (izdavatelja zadužnice) da u odnosu na tuženika (kao drugog imatelja zadužnice) isticati prigovore iz osnovnog pravnog posla za kojeg je bila osnova izdavanja i predaje predmetnih zadužnica, a koje zadužnice sukladno odredbama Ovršnog zakona imaju svojstvo privatnih isprava potvrđenih kod javnog bilježnika.

21. U ovom postupku je utvrđeno da do prijenosa zadužnice je došlo na tuženika, pa stoga se tužitelj kao dužnik tj. ovršenik ne može s uspjehom u parnici protiv tuženika kao drugog imatelja zadužnice u kojoj traži proglašenje pljenidbe odnosno ovrhe nedopuštenom pozivati na to da ne postoji tražbina iz pravnoga posla zbog kojega je izdao zadužnicu i da nikada nije niti bio u poslovnom odnosu s tuženikom.

22. Nadalje tužitelj odnosno Gabelica Goran je doista predao dvije bjanko zadužnice KARNEOL d.o.o. Krušljevec, a koje je izdao tužitelj kao dužnik, a koje su potom prenesene tuženiku. Iz iskaz svjedoka Gabelice Gorana proizlazi da je on bio prisiljen potpisati Sporazum o obročnoj otplati koji je su potpisali u ime Maria Jankovića i Gorana Gabelice njihovi punomoćnici. Iz iskaza zz-tužitelja jasno i nedvosmisleno proizlazi da je rečeno Goranu Gabelici da riješi problem s bjanko zadužnicama koje je predao KARNEOL d.o.o. Bjelovar iz čega proizlazi da su zadužnice i predane kako to tvrdi Goran Gabelica i zz-tužitelja, ali ne ovdje tuženiku radi osiguranja tražbine koju on navodno ima prema Goranu Gabelici. Imajući u vidu da je zadužnica ovršna isprava, apstraktni pravni posao, da je tuženik drugi stjecatelj, to tvrdnje tužitelja da ovrha je nedopuštena jer nije bio u poslovnom odnosu s tuženikom nije relevantna činjenica za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Pri tome sud je imao u vidu da tužitelj na kojem je teret dokaz nije dokazao niti dostavlja dokaz da bi u posjed sporne zadužnice tuženik došao neovlašteno ili na prijevaran način. U tijeku ovog postupka tužitelj ne predlaže provođenje dokaza na okolnost utvrđivanja činjenica na koji način je tuženik stekao bjanko zadužnice (primjerice saslušanje zz trgovačkog društva KARNEOL d.o.o. Krušljevec, saslušanje zz trgovačkog društva MOZAIK d.o.o. za koje trgovačko društvo tvrdi da je bilo naručitelj radova i slično).

23. Kako tužitelj nije dokazao da bi bili ispunjeni razlozi iz čl. 50. stavak 1. točka 7., točka 9. i točka 10. OZ-a to je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan kao pod točkom I. izreke presude.

24. Sud je odlučivao o troškovima parničnog postupka temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženiku je priznat sastava odgovora na tužbu od 14.01.2025.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), sastav podneska od 11.03.2025.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 04.04.2025.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), sastav podneska od 07.11.2025.g. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr.8. točka 3. OT-a), pristup na ročište dana 13.03.2026.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), pristup na ročište dana 14.09.2026.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. OT-a), ukupno 2.550,00 EUR, priznat je trošak PDV-a u iznosu od 637,50 EUR, ukupno 3.187,50 EUR.

Tuženiku nije priznat trošak sastava podneska od 22.05.2025.g. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr.8. točka 1. OT-a), jer je tuženik u obvezi dostaviti adrese svjedoka koje sud treba pozvati radi saslušanja po njegovom prijedlogu.

Odluka o zateznim kamatama na parnične troškove od presuđenja do isplate dosuđena je prema čl.151. stavak 3. ZPP-a.

Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu, 29. listopada 2026. godine

Sudac:

dr.sc. Ljiljana Matuško Antičić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda, u 4 istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa ove presude.

Dna:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088f-574a8**

Kontrolni broj: **02220-ef331-5c5cd**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.